

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Catena Aurea

Ferdinand <Paderborn, Bischof, II.>

[S.l.], 1661

Annulus VII. Gratulatio Societatis Jesu.

urn:nbn:de:hbz:466:1-7709

176
ANNULUS VII. 224
GRATULATIO SOCIETATIS JESU.

NON VNO DEVICTVS NOMINE.

*S*as mitrate GENI popularibus altior auris,
Lata favet tellus, sidera leta favent.
Ipse ego, quem nosti, meritos tibi grator honores,
Te sine, cui durum est vivere, dulce mori.
Per te multiplici mihi certat Apollo Camœnâ:
Te sine suspensis dormiet ille lyris.
Per te cultanitet pietas, altaria tucent:
Te sine sacrorum, calce premetur, honor.
Per te magnificis surgunt mihi tecta columnis:
Te sine, magna domus, magnus acervus erit.
His, per te, foribus gravior prohibetur egestas:
Huc, sine te, tremulos inferet illa pedes.
Per te victa meis advolvitur Hæresis aris:
Te sine, Lerna novum virus ab ore vomet.
Fure igitur tibi, noster amor, gratamur honores:
Cur ita? qui tuus est, est quoque noster honor.

E

CO-

COLUMNA GRATITUDINIS.

Beneficia saxo inscripturus quæ minimæ Societati maxima
 Obtigerunt à gente Furstenbergicâ,
 Quæro columnam rebus capiendis parem,
 Omnes invenio incapaces, impares,
 Quæro rebus pingendis aptos colores,
 Omnes reperio ineptos, decolores.
 Quæroliteras scribendis beneficiis idoneas,
 Nec literæ columnis, nec columnæ literis sufficiunt
 Literis opus est TIBALIBUS,
 Ut à TRABIBUS profecta consignem beneficia,
 Columnâ opus, quæ cælum tangat terramque:
 Nam & benefici cælos tangunt terrasque.
 Cum Religioni propagandæ Collegium posuit in terris
 Urbem condidit in cælis,
 Quæ porro Columna Academiam capiat:
 Quis color, quæ litera pro dignitate pingat,
 Bonarum mentium nutricem, præstantium ingeniorum altricem?
 Si columnæ deerunt, non deerunt corda,
 Quibus beneficia altius incidantur quam saxis.
 Si deerunt colores, non deerunt affectus,
 Qui vivacius ista, quàm omnes exprimant colores.
 Si deerunt literæ, non deerunt voces,
 Rebus quidem parum commensæ, sed tamen gratæ.
 Licet autem gratitudini, privilegio suo, esse iniquæ,
 Et res non rebus, sed verbis æquare.
 Si aliud non possumus,
 Dantis osculabimur manus & munus.
 Quod loquendo non potest os, fortè tacendo
 melius eloquetur:
 Et beneficia accepta supra eloquentiam dicet esse posita,
 Etiam cum non dicet.
 Gratias majores à silentio petet,
 Quam à facundia.
 Ut autem nobis, gloriolum est gratias beneficiis pares agere voluisse,
 Ita multo est gloriosius vobis, pares agere non potuisse.
 Si qua summo beneficio misceri potest injuria,
 Hanc nobis in summo beneficio fecistis injuriam,
 Quod majora contulistis, quam gratis exsolvi possint;
 Quod effecistis, ut ingrati viveremus & moreremur,
 Quamvis nolentes.